

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/21/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217010787
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4217010787.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci odsúdeného B. Q., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného B. Q., proti uzneseniu Okresného súdu Komárno z 23.11.2017, sp. zn. 2Nt/19/2017, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 22. februára 2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného B. Q. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci v senáte na verejnom zasadnutí uznesením z 23.11.2017, sp. zn. 2Nt/19/2017 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného B. Q. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania (ďalej len „návrh“), ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Komárno z 11.05.2017 sp. zn. 11T/117/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 26.07.2017 sp. zn. 2To/36/2017 (ďalej len „prejednávaná vec“).

Súd prvého stupňa napadnuté uznesenie odôvodnil v podstate tým, že v posudzovanom prípade neboli splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku, nakoľko odsúdený neuviedol žiadne skutočnosti a ani nepredložil, respektíve nenavrhol vykonať žiadne také dôkazy, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť v danom prípade iné rozhodnutie či už vo výroku o vine alebo treste, ktorý by bol pre odsúdeného priaznivejší.

Napadnuté uznesenie bolo odsúdenému oznámené vyhlásením na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa v jeho prítomnosti (a v prítomnosti jeho obhajkyne), ihneď po ktorom, teda včas, odsúdený podal proti napadnutému uzneseniu sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia Krajského súdu v Nitre (ďalej len „nariadený súd“) odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne.

Namietal v nej súhrne predovšetkým, že súd prvého stupňa nepostupoval dôsledne v zmysle ustanovenia § 2 odsek 10 Trestného poriadku, pričom v pochybnostiach v danom prípade mal postupovať v zmysle zásady in dubio pro reo a povoliť obnovu konania vo veci súdu prvého stupňa, keďže trest mu uložený vo výmere troch rokov je v zrejmom nepomere k závažnosti spáchaného trestného činu.

Domáhal sa preto zrušenia napadnutého uznesenia a povolenia obnovy konania v prejednávanej veci.

Nariadený súd, ktorému súd prvého stupňa predložil vec na rozhodnutie, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti nadriadený súd predovšetkým zistil, že sťažnosťou odsúdeného napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bolo vydané na základe zisteného skutkového stavu veci, o ktorom neboli a nie sú žiadne dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o tom, že ani v návrhu odsúdeného, ani v jeho výsluchu a v záverečnom návrhu prednesenom na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa odsúdený neuviedol a ani z výsledkov súdom prvého stupňa v rámci konania o povolení obnovy konania vykonaných dôkazov neboli zistené žiadne skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by boli skôr súdu neznáme a ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi, už skôr súdu známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine v prejednávanej veci, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne v prejednávanej veci uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo v prejednávanej veci uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu tak, ako by to v prejednávanej veci podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku muselo prichádzať do úvahy.

Plnením svojej z ustanovenia § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku prieskumnej povinnosti nadriadený súd tiež zistil, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku pretože obsahuje podstatné skutočnosti, ktoré súd prvého stupňa považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré sa jeho skutkové zistenia opierajú a úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, a napokon aj právne úvahy, na základe ktorých posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona, s ktorými sa aj nadriadený súd stotožňuje a preto na ne iba poukazuje nepovažujúc ich za potrebné ani pozmeniť, ani doplniť.

Podľa 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy, nadriadený súd nezistiac žiadny dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia a iné rozhodnutie o návrhu odsúdeného v jeho v prospech, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).